

vilde sige: Netop I skulle have det, I 6 Byer, ingen anden skal have den Ubehagelighed, men I skulle være sikre paa at faa denne Skat, og I skulle have den, selv om andre blive fri for den. Det har vist ikke været den højtærede Ministers Mening, men skulle vi have en saadan Lov, burde den gælde for enhver By, der fremtidig fik Garnison, og holde op at gælde, naar den holdt op med at være Garnisonsby. Men her er der en Lov, hvorefter visse Byer — hvad enten de vedblive at være Garnisonsbyer eller ej — skulle betale, og andre, der blive Garnisonsbyer, skulle være fri. Jeg synes, at det er en ganske mærkelig Redaktion af Forslaget, det kan vel ikke være andet end en mindre lykkelig Redaktion.

Jeg tror nu at have godtgjort, at der ikke er nogen som helst Analogi mellem det, der er skitseret her, og Loven om Jernbaneskyld. Paa samme Tid tror jeg, at jeg i Virkeligheden er kommen til at øve nogen, maaske ikke saa lidt, Kritik mod hele det Grundlag, hvorpaa dette Lovforslag er bygget. Hvad de Vedtægter angaar, der skulle gives af den højtærede Indenrigsminister eller af den til enhver Tid værende Indenrigsminister, vil jeg bemærke, at her lægges i Virkeligheden det hele i Indenrigsministerens Haand indenfor de enkelte Grænser, som Lovforslaget altsaa, foreløbig meget uklart, har draget. Der staar nok, at det skal ske efter forudgaaet Forhandling med de paa gældende Byraad. Det er i Modsætning til eller i Forskel fra Esbjergloven, hvorefter der skulde finde en Indstilling Sted fra Byraadet, som Ministeren saa vilde godkende. Her skal der altsaa finde en Forhandling Sted, men hvis Byraadet og Ministeren nu ikke blive enige, og det forekommer mig, at der er ikke saa lidt Sandsynlighed eller dog Mulighed for, at de ikke blive det, afgør Ministeren det ganske simpelt i Henhold til den ham i Loven givne Bemyndigelse. Disse Ord „efter forudgaaet Forhandling med Byraadet“ betragter jeg da nærmest som en Dekoration, der uden Skade kunde gaa ud af § 1. Det paahviler ikke Ministeren at tage noget som helst andet Hensyn end „at forhandle“ med Byraadene, og komme de saa ikke til et samstemmende Resultat, er Ministeren bemyndiget til at gøre, hvad han vil.

Hvordan det nu vil gaa med dette Forslag her i Tinget, vil jo bero paa, om der kan opnaas Flertal for den Mening, at Egenskaben af Garnisonsbyer, jeg vil sige, først og fremmest et værdigt Objekt for Beskatning, og dernæst om det i det

hele taget kan behandles som Objekt for Beskatning. Der har jo her tidligere været et Flertal for de nævnte Love, selv om der ogsaa har været et ret stort Mindretal mod al Værdistigningsskat overhovedet. Men selv om der skulde være et saadant Flertal, kan jeg aldeles ikke tænke mig, at det foreliggende Grundlag skulde blive antaget for en Lov. Det kunde jo maaske tænkes, at den højtærede Minister vilde foretrække at fremlægge et andet Lovforslag, og det kunde jeg tænke mig Muligheden af af den Grund, at han har valgt et Forbillede, som han maaske ved nærmere Overvejelse vil finde er det sletteste af de Forbilleder, han kunde have valgt. Der er jo nemlig Kommissionens Arbejde og den store Lov paa Grundlag deraf af saa meget senere Dato end det Forbillede, som Ministeren nævner at have valgt. Hvis den ærede Minister imidlertid ikke vil gaa den Vej, altsaa ikke gøre noget lignende, som Minister Høgsbro gjorde i sin Tid, vil jeg antage, at der ud af et Udvalgs Arbejde i bedste Fald kan fremgaa et meget væsentligt forskelligt Forslag. Den højtærede Minister maa ikke tage det ilde op. Det er jo ganske klart, at hvis man anlægger et andet Synspunkt for det hele Lovgivningsarbejde end det, han har gjort, maa deraf fremgaa et Lovforslag, der vil være fuldstændigt forskelligt fra det, han har fremsat.

Jeg vil endnu som almindelig Bemærkning udtale, at det ganske sikkert ikke gaar an at fortsætte med særlige Værdistigningslove. Enten maa vi have en almindelig Lov om Værdistigningsafgift, hvis saadant virkelig kan føres igennem paa Rigsdagen, eller ogsaa maa det, hvis vi fortsætte ad den Vej, vi nu ere inde paa, komme dertil, at de forskellige Love ligefrem spænde Ben for hinanden. Det kan ikke blive anderledes. Naar man ser Navnene paa de Byer, her er Tale om, er der demellem Byer, som falde ind under Jernbaneskyldloven. De samme Ejendomme ville altsaa kunne blive underkastede Jernbaneskyld og Garnissionsskyld, Jernbaneskyld for den Fordel, de have haft af Jernbanerne, og Garnissionsskyld for den Værdistigning, de maatte opnaa som Følge af Garnisonen. Tænker man sig, at Hillerød fik endnu en Værdistigningsskat paa Grund af Frederiksborg Slots Beliggenhed der — og der er jo ingen Tvivl om, at Frederiksborg Slot af mange vil anses for en meget mere indbringende Statsinstitution for Byen end den Garnison, den nu faar —, eller tænker man sig anlagt et stort Hospital eller lig